

[Poul Møller.]

blevet til, er ikke i overensstemmelse med vor tids strafferetlige principper. Overalt opgiver vi netop gabestokken, overalt prøver vi at klare den slags problemer uden en hård og stødende offentliggørelse, og jeg vil gerne føje til, at hvis der er tale om virkelig grove skattesnyderier, har finansministeren — og en hvilken som helst finansminister — det i sin magt ikke at lade administrationen tage stilling til, om gabestokken skal anvendes, men at lade det blive et domstolsanliggende.

Jeg er enig med det ærede medlem hr. Edvard Sørensen i, at det vil være rigtigt ikke at betragte huse som noget evigt varende. Al udvikling og netop denne tids udvikling viser, at huse ikke er evigt varende. Vi ser gang på gang, at huse, der er blevet opført for blot 50 år siden, ikke længere svarer til deres formål og kun meget nødtørftigt kan anvendes til boliger, og derfor må det være rigtigt at gennemføre afskrivningsregler på dette område. Den højtærede indenrigs- og boligminister forsøgte dette for et år siden, men det mislykkedes som bekendt.

Forenkling, opsparing og en familiepolitisk linie har præget dette forslag til en skattereform, som den højtærede finansminister har fremsat, og på mit partis vegne kan jeg anbefale det, omend ikke til en hurtig behandling her i tinget — fordi jeg har forstået på det ærede medlem hr. Hans Knudsen, at der slet ikke er tale om en egentlig behandling i udvalg —, så dog til en hurtig, grundig og god udvalgsbehandling til efteråret.

Bertel Dahlgaard: Den højtærede finansministers fremsættelse af dette lovforslag er af en højst ejendommelig karakter. For det første fremsættes forslaget, der er på 180 paragraffer, kun tre uger forud for rigsdagssamlingens slutning, altså på et tidspunkt, da der overhovedet ikke kan blive tale om en realitetsbehandling, hverken i tinget eller i et udvalg. Det minder om en tilsvarende handlemåde fra finansministerens side i fjor, da han fremsatte et stort toldlovsforslag i maj måned lige før rigsdagssamlingens slutning, et forslag, som vi iøvrigt siden heldigvis intet har hørt til. Jeg håber, at det ikke blot skyldes hensynet til valget; noget sådant ville ministeren sikkert ikke finde foreneligt med det alminde-

lige ønske om at lægge tingene åbent frem for befolkningen.

Det er imidlertid ikke blot tidspunktet for fremsættelsen af dette lovforslag, der er ejendommeligt. Værre er det, at forslaget fremføres isoleret og på en sådan måde, at ingen, heller ikke ministeren, kan sige noget bestemt om dets virkninger på en række områder. Det fremgik også af fremsættelsestalen, idet den højtærede minister gang på gang måtte sige, at virkningen var afhængig af nogle andre reformer, som måtte gennemføres, men som endnu ikke var forberedt, og hvorom han ikke nærmere vidste, hvad de ville komme til at indeholde. Som eksempel kan nævnes, at ministeren var klar over, at forslaget må undergå ændringer under hensyn til den kommende udformning af kommuneskatte reglerne og amtsskatte reglerne, som vi ikke kender. Det vil endvidere påvirkes af det eventuelle bortfald af erhvervsskatten, som ministeren ønskede, og det vil endelig påvirkes af de regler, som man når frem til med hensyn til statens refusion til kommunerne, som vi heller ikke kender. På alle disse områder nævner ministeren nogle almindelige synspunkter, som han agter at gå frem efter, men uden at vi har noget som helst konkret at holde os til. Derfor er dette skattelovsforslag at betragte som en ligning med så mange ubekendte, at ingen kan beregne resultaterne af reformen.

Ministeren indbyder altså her til en forhandling, hvor på mange områder hverken ministeren eller tinget har det materiale, der gør det muligt at bedømme forslagets virkninger. Jeg går ud fra, at det er grunden til, at det ærede medlem hr. Edvard Sørensen fremsatte sine særlige forslag i sin tale om, hvordan han personlig ønskede en række af de spørgsmål løst, som der slet ikke er stillet konkrete forslag om i det lovforslag, vi her behandler. Det skal vel opfattes sådan, at det ærede medlem hermed har angivet de retningslinier, som den højtærede minister bør følge i sit fremtidige arbejde. Jeg personlig må finde det ganske urimeligt, hvis vi her i folketinget en uge før rigsdagssamlingens slutning hver for sig giver os til at drøfte de snese af skatte regler, som ministeren forud har opgivet at gennemarbejde. Jeg synes forsåvidt, det var et træffende billede, det ærede medlem hr. Poul Møller anvendte, da han sagde, at finansministeren var sluppet ind i den skattejungle, vi har